

TVŮRČÍ FOTOGRAFICKÉ TECHNIKY P O H Y B

Němcová Marie

Obsah knihy

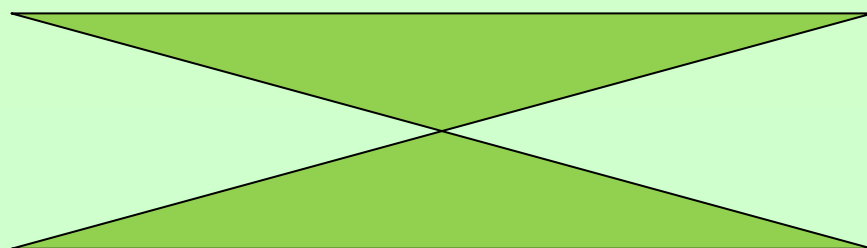
Tvůrčí fotografické techniky

Pohyb

1	Způsob zachycení pohybu	Str. 6
1.1	Rozhodující okamžik	9
1.2	Vrcholný okamžik	9
1.3	Motiv, umístěný ve vzduchu	10
1.4	Pomalý pohyb	12
1.5	Rozfázovaný pohyb	12
1.6	Režírovaný pohyb	15
1.7	Tušený pohyb	17
1.8	Chronofotografie	19
1.9	Statická poloha po rychlém pohybu	19
1.10	Kontrast pohybu a statiky	22
2	Zachycení pohybové fáze	26
2.1	Správná fáze pohybu	29
2.2	Rozfázovaný pohyb	31
2.3	Fotogeničnost pohybujícího se objektu	34

3	Zobrazení pohybujícího se objektu	38
3.1	Ostré zachycení pohybujícího se objektu	39
3.2	Tvůrčí neostrost	41
3.3	Vytvoření tvůrčí neostrosti	48
3.3.1	Sekvenční snímání	50
3.3.2	„Panning“ neboli „švenkování“	50
3.3.3	Časové řazení snímků v jedné fotografii	53
3.3.4	Změna zoomování neboli „zoom-burst“	56
4	Princip rytmu	60
5	Okolí pohybujícího se objektu	62
6	Expozice pohybu	64
6.1	Jednoduché nastavení expozice pro pohyb	64
6.2	Manuální nastavení expozice pro pohyb	66
6.3	Zaostření pohybu	67
6.4	Nastavení expozičního času	69
6.4.1	Krátký expoziční čas	70
6.4.2	Dlouhý expoziční čas	72
6.5	Objektivy	74
6.6	Hloubka ostrosti	76
6.7	Vzdálenost fotografovaného objektu od aparátu	80
6.8	Fotografování se stativem	84
6.9	Směr pohybujícího se objektu	86
6.10	Nedostatek osvětlení a pohyb	89

7	Kompozice pohybu	94
7.1	Klasická kompozice	95
7.2	Diagonální kompozice	96
7.3	Třetinová kompozice	98
7.4	Středová kompozice	99
7.5	Nedodržení kompozičních pravidel	101
8	Pozadí	102
9	Vyvážení obrazových prvků	105
10	Rekvizita a oblečení	108
11	Fotografování různých objektů v pohybu	109
11.1	Zvířata	109
11.2	Postavy	115
11.3	Portrét	117
11.4	Sport	119
11.5	Pohyb vody	122
11.6	Pouliční fotografie	124
11.7	Reportáž	128
11.8	Esej	132

„Všechno na tomto světě má rozhodující okamžik“

Cartier Bresson

Tvůrčí fotografické techniky

Pohyb

Život je pohyb. Fotografie dokáže nejen pohyb zastavit, ale také statický snímek rozhybat. A výběr vhodného způsobu zachycení pohybu je zárukou působivosti fotografie. Pohybový snímek by měl mít v sobě život, náznak pohybu a děje, který si navíc můžeme ještě domýšlet. Zastavení pohybu ve snímku je "zmrazení" setiny nebo tisícin vteřiny, které naše oko není schopno postřehnout. Je jedno, jestli je to pohyb sportovce, zvířete, listu na stromě nebo tekoucí vody.

Vložíme-li do snímku pohyb, jako bychom narušili jeho statiku. Některý snímek zachycuje přímo pohybovou fázi, jiný ji pouze předvídá a očekává nebo má v sobě pouze tušení pohybu. Rychlý pohyb vyžaduje rychlou reakci fotografa, sledování pohybu, intuitivní nastavení expozice i výběr kompoziční skladby. Všechny znalosti teorie, zkušenosti, omyly i úspěchy se musí vejít do jedné vteřiny a my je musíme zúročit. Aby snímek nebyl jen dokumentem a záznamem pohybu, ale měl v sobě autorský vklad, byl obohacen o obsah, je třeba využít zástupné vyjadřovací prostředky, které obsah i výtvarné působení snímku podpoří tak, aby se pro diváka stal atraktivním. A o tom je tato kniha.

1 Způsob zachycení pohybu

Statickou pozici motivu si můžeme předem nachystat, ale na pohyb je třeba umět reagovat. Pro každou fázi pohybu, platí dva okamžiky jeho zastavení, které stojí za zaznamenání, pokud jsou zvládnuty z hlediska kompozice a expozice.

Je to rozhodující a vrcholný okamžik. Většinou se jedná o setinu nebo tisícinu vteřiny, kterou naše oko není schopno zaznamenat, kdežto aparát ji dokáže "zmrazit", ale také uchovat. Měla by být zachycena dynamika pohybu a objekt by měl vypadat přirozeně. Prostě, vykouzlit skvělý záběr a to i ze situace, která není ničím výjimečná.

Zachytíme-li nezvyklou a ojedinělou pózu pohybujícího se objektu a to přehledným způsobem, expozičně dobře zvládnutou a hlavní motiv je fotogenický, jedná se o náš fotografický skvost, který divák ocení.

I když je fotografie statický snímek, umožňuje nám vyjádřit pohyb tvůrčím způsobem. Technik, triků a způsobů zobrazení pohybu je více. Podstatné je, abychom dokázali do snímku vnést energii, vzruch, živost, pestrost, dynamiku, náznak pohybu a jemnost. Každý pohybující se objekt vyžaduje jiný přístup a jiné zobrazení. Je rozdíl, jestli fotografujeme rychle jedoucí auto nebo pohazení dítěte.

K zachycení velmi rychlého pohybu, třeba jedoucího cyklisty, je třeba mít postřeh. Snímek je pak výmluvný sám o sobě. Jedná-li se o pomalý a jemný pohyb, naznačené gesto, nebo jen pohyb tušený, vyžaduje snímek ještě další vyjádření, doplnění obsahu, vysvětlení nebo jen naznačení, které si divák musí doplnit sám. Snímek tak bývá obsahově bohatší, neboť kromě rychlosti a zajímavé fáze pohybu nabízí ještě něco navíc. Měli bychom se naučit vybírat fotogenické typy v zajímavé fázi pohybu.

O pohybu H. C. Bresson řekl:

"V pohybu existuje jeden okamžik, kdy jsou pohybující se prvky v rovnováze. Fotografie musí tento okamžik uchvátit a jeho rovnovážnost udržet v nehybnosti."

Rozhodující okamžik

1.1 Rozhodující okamžik

Definoval ho Henri C. Bresson jako zlomek vteřiny, kdy je zachycen jedinečný, neopakovatelný záběr, který uchvátí a nadchne a to zejména tehdy, je-li správně komponován. Výrok převzal ze spisu kardinála de Retze, pařížského arcibiskupa ze 17. století. Tu správnou chvíli pro zmáčknutí spouště musíme intuitivně vytušit. Vnímat život kolem sebe intenzivně, umět odlišit všednost od vyumělkovanosti a od přirozeného, zvláštního a neopakovatelného.

Řada fotografů se snažila vyhnout prověřenému a danému. Tak třeba Gary Winogrand vymyslel "nerozhodující okamžik" a někteří fotografové „rozhodující okamžik“ zpochybňují a tvrdí, že existuje mnoho okamžiků.

Může to být fáze pohybu nabitá dějem, překvapující akce, ale i fáze klidu před dalším pohybem, s charakteristickou pózou nebo vyvrcholení děje. Jak fotograf dokáže situaci posoudit, rozhodnout se, záleží na jeho praxi, schopnosti předvídat a nápaditosti.

Jelikož je nutné u digitálního aparátu zmáčknout spoušť o zlomek vteřiny dříve, než rozhodující okamžik nastane, je třeba, aby fotograf dokázal předvídat. Pokud se nějaký pohyb opakuje, dokážeme správný okamžik vysledovat. Avšak u momentky, kdy vidíme, že se vše odehraje ve fázi, která je neopakovatelná a pozoruhodná, je třeba ten správný moment vytušit a riskovat záběr, který můžeme následně vymazat.

Kouzlo pohybového snímku je v jeho jedinečnosti, zachycení ve správné chvíli, kdy všechny prvky obrazu jsou nejvýmluvnější. Vybíráme vhodnou pohybovou fázi. počkáme si na rozhodující okamžik, ve kterém vše do sebe zapadne. Snímek diváka může zmást nebo naopak ohromit. Většinou jde o "zmrazený" pohyb, který nejsme schopni postřehnout. Nastavíme-li správnou expozici, zvolíme vhodnou kompozici, pak zbývá zaznamenat kouzelný okamžik, který se už nikdy nebude opakovat. Jeho zachycení vyžaduje zkušenost, intuici i schopnost předvídat. Podmínkou je, že se jedná o přirozený pohyb, nikoli aranžovaný.

„Pokud vás nezajímá život, pak fotografie ztrácí na významu.“

Ruth Bernhard

1.2 Vrcholný okamžik

Je to chvíle, kdy pohybující se objekt vystoupá nejvýš a ještě nesešupuje dolů. Hovoříme o tzv. „mrtvém bodě“, neboli statické fázi, kterou je zlomek vteřiny. Je třeba zmáčknout spoušť dříve a „trefit se“. Dítě se houpe na houpačce. V momentě, kdy vystoupá nejvýše, ale ještě se nevrací, nastává chvíle statické fáze pohybu, která trvá setinu vteřiny. Může to být skokan o tyči nebo pes, který vyskočil a ještě nepadá dolů. Pokud vystihneme tento okamžik, není třeba nastavovat velmi krátký expoziční čas, postačí 1/120 - 1/250 s. Jde však o to, trefit se do fáze klidu, nikoliv pohybu.

*Dítě už výše nevyskočí,
ale dolů ještě nepadá.*

1.3 Motiv, umístěný ve vzduchu

Ve vzduchu může být nejen hlavní, ale i vedlejší motiv, který má na hlavní motiv úzkou návaznost. O tom, že je objekt ve vzduchu a tedy v pohybu, nás musí něco přesvědčit. Je to hlavně logika věci, kdy vidíme, že předmět nebo postava nestojí na zemi, ale je ve vzduchu. Měli bychom nabídnout porovnání s jiným objektem, aby bylo zřejmé, že jeden z nich je v pohybu. Zachytíme-li ostře klobouk ve vzduchu, který někomu ulétl z hlavy a na snímku bude jen obloha a klobouk, nikoliv osoba, bude snímek vypadat nepřirozeně.

Objekt musí mít charakteristický postoj, o kterém nás přesvědčí a nevypadá, jakoby naráz zkameněl. Stojí-li dítě ve vzduchu jako solný sloup, nikoho takovým snímek neoslňuje. Bude-li mít ruce i nohy v pozici, která je obvyklá pro výskok a bude ostré, mít rozčepýřené vlasy, bude tedy zřejmé, že je v pohybu a to zvláště, bude-li pozadí rozostřené. Někdy stačí návaznost na další objekt v obraze.

Je zřejmé, že míč je ve vzduchu. Hoch sleduje, až se míč ocitne ve vrcholném okamžiku, kdy už nevyskočí výše, ale ještě nebude padat dolů.

Pokud by byl míč sám ve vzduchu, působil by nepřirozeně. Natažená ruka, ale také postoj chlapce, předvídají další pohyb.

Zachyceno expozičním časem 1/500 s, clona f/4, ISO 320.

Možná, že fotbalista dal hlavičku nebo se jedná o zcela jiný fotbalový zákrok. Je zřejmé, že je v pohybu a ve vzduchu, neboť nestojí na zemi. Je ostrý na méně ostrém pozadí. Ruce pohyb znázorňují, ale nohy jen z části, neboť by mohly zobrazit i postoj na hřišti. Zcela nás nepřesvědčují o fotbalistově pozici ve vzduchu. Někdy stačí k zobrazení pohybu rozoostření určitým směrem.

1.4 Pomalý pohyb

Je to pouze jemný náznak pohybu. Snímek není na pohybu postaven, ten je jen doprovodem jiného obsahového sdělení. Může to být pomalé gesto rukou, které doplňuje výraz obličeje. Dotyk nebo jemný pohyb by měl být přirozený a mělo by být zřejmé, že doprovází třeba výraz obličeje, který je dominantní. Pomalost je třeba ve snímku zobrazit. Rozostření hlavního motivu většinou naznačuje jeho rychlý pohyb. Ostře zachycená postava a jemně rozostřená ruka, která mává za odjíždějícím vlakem, který je rozostřen o hodně víc, nabídne rozdíl rychlosti pohybu.

Stejně tak můžeme zobrazit rozdíl mezi rychlou a pomalou chůzí, mezi pohyby stébla trávy, kdy některé je větrem ohnuto, jiné se sotva pohne. Umět tyto nuance zobrazit, není snadný úkol.

1.5 Rozfázovaný pohyb

Jedná se o více pohybových fází osoby nebo objektu v krátkém časovém úseku, které vložíme do jednoho snímku nebo vytvoříme minipříběh. Exponujeme ve správném okamžiku, zvolíme výhodné stanoviště a sledujeme opakující se pohyby. Spoušť mačkáme v rozdílných fázích. Žádný sportovec, ani objekt není kopií, každý je originál s jiným přístupem a chováním. Těchto odlišností si všímáme a vybíráme fotogenické typy. Jsme prozíraví, rychlí, zmáčkne spoušť o setinu vteřiny dříve, než k dalšímu rozhodujícímu okamžiku dojde.

Nafotografovat opakovaný pohyb do jednoho snímku to snad ani nejde. Pomůže nám montáž, kdy základem je krajina a jedna pohybová fáze a do snímku vložíme další rozfázovaný pohyb.

Ze snímků můžeme sestavit minipříběh nebo zvolit jinou nápaditou formu.

Více fází pohybu jedné fotografky

„Fotografie je chodící oko. Klusající zřítelnice.... Bud' někdo vidí, co se má fotografovát, anebo nevidí. Když to vidí, tak to uvidí i bez fotoaparátu. Tím aparátem do jenom sdělí.“

Miroslav Horníček

Vlevo aktér odpočívá, pohyb pouze očekáváme.

Vpravo poloha ruky i těla naznačuje, že je pohyb určitě zachycen a nejedná se o odpočinkovou fázi.

Zachyceny jsou nezralé klasy obilí, které čechrá vítr. Některé jsou ve statické pozici a ostré. Jiné se ve větru mírně pohupují a s jinými vítr pěkně mává.

1.6 Režírovaný pohyb

Pohyb můžeme režírovat, když uskutečňujeme svoji představu, jak by měl konečný snímek vypadat. Aranžovaný snímek pořídíme také v ateliéru, kdy modelka pohne rukou a snímek získá živost.

Můžeme znázornit rychlý pohyb, pomalý nebo jen tušený. Na výsledném snímku by měl vypadat jako pohyb přirozený, nikoliv aranžovaný. Je třeba se vcítit do pocitu lidí před objektivem a navodit takovou atmosféru, aby se model uvolnil a zklidnil.

Jedná-li se o křehkou ženu, nebudeme ji nutit do siláckých póz a obráceně. Můžeme využít i rekvizitu, která dokáže více napovědět o fotografované osobě, než prostředí.

A jak na to?

- ♦ **Máme dopředu promyšlenou představu** o konečné podobě snímku a seznámíme s ní fotografovanou osobu
- ♦ **V pohybu by neměla být formálnost**, ale přirozenost a lehkost
- ♦ **Každý člověk je individualita**, je jiný, jinak stavěný, má jiná gesta i pohyby. Je na fotografovi, aby to dokázal vystihnout ve svém snímku
- ♦ **Póza i pohyb musí modelu vyhovovat** a vyjadřovat účel snímku. Pózu můžeme využít k vylepšení vzhledu fotografované osoby.
- ♦ **Aranžovaný snímek** může zobrazit pohyb gestem, náznakem nebo rychlým pohybem. Snímek pohyb ozvláštní a dodá mu energii.

Člověk by si bezesporu pomyslel, že s tím, jak se fotografie stala tak široce přijímanou, budeme se již od útlého věku učit, jak k ní přistupovat - jako k vizuální verzi gramotnosti."

Michael Freeman

Zachycení plynou
pouze vjemy zrako

poskytuje divákovi

Aranžovaný pohyb - pohybuje se především voda. U modelky pohyb spíše tušíme, neboť v takové pozici nezůstane dlouho. Pouze se dívá, jak dlouho bude pršet nebo téci voda.

1.7 Tušený pohyb

Jde o statický postoj nebo fázi objektu, kdy z gesta postavy je jasné, že pohyb před zmáčknutím spouště byl a bude určitě následovat. Jako bychom pohybovou fází, která má v sobě dynamiku, předvíдали. Sportovec na startu, postava připravena skočit do vody, to jsou situace, které navozují následný pohyb. V takové pozici nemůže být osoba ani objekt delší dobu, je zřejmé, že pohyb bude následovat.

Abychom pohyb vytušili, mělo by být ve snímku něco, co ho neodvratně předurčuje. Startér s připravenou pistolí, náklon skokana.

Toto tušení bychom měli zobrazit tak, abychom diváka přesvědčili, že pohyb je neodvratný. Toto pokračování by si měl divák zobrazit ve své fantazii a fotograf by měl "předpohybovou" fází najít, protože jen tak snímek "rozhýbe" a vloží do něj pohyb, nápad a život. Dítě se zamračí, ale my víme, že tento výraz nemůže mít delší dobu, buď ho změní v horší zamračení nebo přejde do úsměvu. Dokončení je na divákovi.

Také statický snímek zobrazující nehybnost, může mít v sobě vzruch, dynamiku, energii i napětí. Stačí pouze jemný náznak pohybu.

Zachycení plynoucího času - ač se fotografie liší od skutečnosti tím, že poskytuje divákovi pouze vjemy zrakové, bývá čas na snímku zobrazen. Sice neplyne, ale může v divákově mysli vyvolat představu, co bylo před zachycením určitého okamžiku a co bude následovat. Může také sdělovat přesnější informaci o zachyceném čase. Krátký stín naznačuje poledne, dlouhý časné ráno nebo podvečer. Dobu zachycení během dne naznačuje délka, směr i sytost stínů.

Tvůrčí fotografie je zachycení vizuálního vjemu aparátem, do kterého fotograf vložil svůj osobitý přístup a schopnosti. K tomu je nutné, aby se díval kolem sebe, uvědomoval si tvary i rozměr fotogenických prvků, jejich rozmístění i působení světla.

Tušený pohyb a možná hodně rychlý. Statický snímek, ve kterém pohyb tušíme každou vteřinu. Je v něm zvědavost, napětí, očekávání, kdy se kajman vymrští směrem k myši . Ta se však tváří přátelsky a zvědavě, nebezpečí nevnímá.

Její odraz ve vodě tvoří s kajmanem uzavřený trojúhelník. Vyvážení bílé bylo nastaveno na Žárovku, jinak by byl snímek dočervena.

1.8 Chronofotografie

Je obor, který se zabývá záznamem rychlých pohybů, většinou pro odborné účely, jako třeba střelba střelou, zachycená v okamžiku nárazu do překážky. Takový pohyb lidské oko není vůbec schopno zaznamenat, avšak snímky, pořízené touto technikou je dokáží nabídnout.

1.9 Statická poloha po rychlém pohybu

Hlavní motiv je ve statické pozici, neboť právě někam dopadl. Nehýbe se, avšak kolem něj je zvířený prach nebo rozstříknutá voda, které dávají tušit, že před setinou vteřiny se objekt ještě pohyboval. Cítíme ho, je ještě v obraze, dokážeme si představit, jak to asi probíhalo. Pohyb navozuje pouze okolí nebo jen malá část hlavního motivu.

Může se jednat o emocionální výjev, kdy postava je ostrá, ale podle jejího výrazu vidíme, že se něco před chvílí stalo. Divák si porovná viděné se svojí zkušeností a ví, že dítě prožilo vyhrocenou, emotivně silnou situaci. Víme jistě, že se jedná o moment, těsně po pohybu a statická poloha nám to dokáže naznačit.

Následující snímek je statický, ale pohyb v něm tušíme. Byl před zmáčknutím spouště a bude také následovat. Jen v jedinou chvíli se vše zastavilo. Aktér se soustředí na záběr a zmáčknutí spouště.

Pomocí diagonální linie se propojily postavy, které spojuje mobil, ležící mezi nimi. Diagonální poloha postav dojem minulého a budoucího pohybu zvyšuje. Každý z aktérů má ve snímku jinou roli, což podtrhuje dvoubarevná forma předvedení.

Také portrét může na nás působit dojmem pohybu. Mohou to být vlasy nebo ruce, ale vždy by měly být podpořeny výrazem obličeje. Dítě se pohybovalo velmi rychle, o čemž svědčí rozevláté vlasy. Najednou se zastavilo, jakoby zmáčknutím spouště.

1.10 Kontrast pohybu a statiky

Je možno říci, že na každém snímku je kontrastní rozdíl statiky a pohybu. Krajina z dále vypadá staticky, ale v pohybu jsou mraky, vítr čechrá obilí, na vodě se pohupují vlnky, plavou v ní ryby. Z některého snímku tento rozdíl cítíme, jiný vypadá zcela bez pohybu. Záleží na nás, oč nám ve snímku jde, co chceme říci jeho obsahem. Tomu podřídíme formu vyjádření a nastavení expozičních hodnot.

Než zmáčkeme spoušť aparátu, promyslíme si obsah snímku a zvážíme, do jaké míry pohyb zobrazíme a zda vyžaduje porovnávání se statickými objekty.

Zobrazíme-li dvě osoby nebo dva objekty, z nichž jeden je ve statické poloze a druhý se pohybuje, účinek pohybu se znásobí. Navíc záleží ještě na věcné skutečnosti, která dva aktéry od sebe odděluje.

Porovnání nehybně sedícího diváka a sportovce při mimořádném výkonu v rychlém pohybu, bude zvyšovat dojem pohybového rozdílu, který bude značný. Nejenže divák sedí, nehýbe se, sportovce pozoruje bez hnutí, se zaujetím, ale on by takový výkon určitě nepředvedl.

Kontrast nemusí být tak zřejmý, ale jen naznačený nebo minimální. Může v něm být emotivní složka, která rozhybe i city diváka. Podobné snímky nabízí i večerní město, kdy domy a světla vnášejí do snímku klid, ale pohybující se postavy a auta, pulsující život. Odděluje je ostrost a neostrost.

Kontrast se může objevit také u tušeného pohybu, kdy jedno dítě stojí, sleduje kamaráda, který se chystá kopnout do míče. Na snímku dokončení tohoto výkonu už nevidíme, ale divák si jej může představit. Kontrast statiky a pohybu nejen pohybový efekt zvýší, ale rozšíří i obsah snímku.

Tvůrčí fotografie vyžaduje fotografa, který obyčejné věci dokáže zachytit neobvykle, umí se oprostit od reality, nevidět jen rezavý hrnec nebo kaluž, ale křivky, linie, odlesky, kompozici tvarů a barev, prostě harmonický obraz. Navíc jej dokáže nabídnout nápaditou a neobvyklou formou.

Emocionální výjev. Kuchařku něco ze srdce pobavilo. Přihlížejícího muže však ne, nechápavě sleduje její upřímný smích.

Je zde nejen kontrast v zachycení pohybu kuchařky a statického postoje muže, ale i obsahový. Rozdílný postoj obou aktérů umocňuje vyznění snímku. Samotný snímek smějící se kuchařky by takové vyznění neměl.

FOTOTIP

- ◆ Pohyb objektu by měl být zachycen v okamžiku, který je pro uvedený děj, akci nebo výkon charakteristický
- ◆ Mělo by se jednat o zajímavý okamžik, ve kterém se snoubí ladnost, přehlednost a zajímavost

Pohybová fáze je zachycena přehledně v okamžiku, který je pro daný sport charakteristický. Pozemní hokej hrál hoch s plným nasazením, což se zračí v jeho obličeji. Končetiny nemá překřížené, jsou zřetelné a rozloženy tak, že je zřejmé, že jde o rychlý pohyb. Hokejka je téměř rovnoběžně s tělem, mírně šikmo v dynamické úhlopříčce, směřující k míči. Míček se stává důležitým prvkem v obraze. Diagonála, kterou tvoří tělo sportovce a noha, působí dynamicky a dojem pohybu zvyšuje.

Jelikož se hoch pohyboval kolmo k ose aparátu, tedy přímo k němu, měnil velmi rychle rychlost. Je těžké objekt zaostřit, neboť z pásma ostrosti neustále vyjíždí. Předpokládáme-li směr a dráhu pohybujícího se objektu, zaostříme před něj do určitého místa. Jakmile se objekt k němu blíží, zmáčkneme spoušť s předstihem.

2 Zachycení pohybové fáze

Divák při prohlížení snímku uplatní svoji zkušenost, o které ví, že znázorňuje pohyb. Rozezná rozdíl v pohybu běžce a skokana. Pokud si jejich pohyb prohlídí na snímku, upoutá ho pouze fáze dynamická, ladná, elegantní, přehledně zachycená a navíc správně komponovaná. Proto vybíráme fotogenické a výrazné typy, které se odlišují od pozadí a jejichž pohybové fáze mají „šmrnc“.

Zaujme nás snímek brankáře, který dal do výskoku všechno, ruce a nohy jsou rozhozeny, má sportovní postoj a je v něm úsilí i elegance. Ne každá fáze pohybu je dynamická, ladná, přehledná, správně komponovaná. Někde schází kus ruky, jinde má brankař nepěkně ohnutá záda. Pomůže sekvenční snímání, které nabídne celkový sled děje, ze kterého můžeme vybírat, avšak za cenu nižší kvality. Dynamika znamená živost. Pokud chceme zobrazit rychlost pohybu, akci, je třeba zachytit objekt v takové fázi pohybu, která rychlý pohyb evokuje. Využíváme diagonální linie v pohybu aktérů nebo různých objektů, neboť rychlost opticky zvyšují. Pomohou také diagonálně nakloněné statické objekty, třeba obrubníky.

*"Schopnost jednat s lidmi je stejně důležitá, jako samotné umění fotografovat."
Rod Edwards*

Různé ohybové fáze, z nichž vybíráme nejzajímavější. Pokud jich je víc, navazují na sebe a jsou graficky podobné, můžeme vytvořit minipříběh.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.